

Toelaatbaarheid humaan composteren en alkalische hydrolyse

samenvatting

In Nederland overlijden jaarlijks circa 170.000 mensen. In de Wet op de lijkbezorging staat wat er met het lichaam van een overledene mag gebeuren. Toegestaan zijn begraven, cremeren, doneren aan de wetenschap en in uitzonderlijke gevallen een zeemansgraf. Een nieuwe vorm van lijkbezorging is humaan composteren, waarbij het lichaam van de overledene wordt omgezet in compost. Deze methode wordt gezien als een duurzaam en milieuvriendelijk alternatief voor begraven of cremeren, doordat het lichaam van de overledene opgaat in de natuur.

In 2020 is de Gezondheidsraad door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) gevraagd om de toelaatbaarheid van humaan composteren te beoordelen. De raad concludeerde toen dat er nog onvoldoende gegevens waren voor een beoordeling. Inmiddels zijn er nieuwe gegevens beschikbaar. De minister heeft de raad daarom opnieuw gevraagd de toelaatbaarheid van humaan composteren te beoordelen. Daarbij is de raad gevraagd ook om een eerder advies over de toelaatbaarheid van alkalische hydrolyse te actualiseren op basis van nieuwe gegevens. Het advies is opgesteld door de tijdelijke commissie Toelaatbaarheid humaan composteren.

Nog weinig gegevens over humaan composteren

Bij humaan composteren wordt het lichaam van een overledene afgebroken in een composthoop van plantaardig materiaal. Dit vindt plaats in een afgesloten cabine, zodat warmte, lucht en vocht gereguleerd kunnen worden. Humaan composteren is op dit moment alleen toegestaan in delen van de Verenigde Staten. In de Duitse deelstaat Sleeswijk-Holstein mag sinds 2024 tijdelijk met de methode geëxperimenteerd worden en vindt wetenschappelijk onderzoek plaats. Op dit moment zijn er echter nog weinig wetenschappelijke gegevens beschikbaar over humaan composteren. Ook is er geen processtandaard, waardoor de techniek per aanbieder kan verschillen.

Onvoldoende gegevens om humaan composteren toe te laten

De commissie heeft voor de beoordeling gebruikgemaakt van het beoordelingskader voor nieuwe vormen van lijkbezorging van de Gezondheidsraad uit 2020. Het kader bevat voorwaarden rondom veiligheid, waardigheid en duurzaamheid. Bij de beoordeling heeft de

commissie ook aandacht besteed aan de menselijke reststoffen die overblijven na afloop van het composteerproces.

De commissie adviseert humaan composteren nu nog niet toe te laten omdat er onvoldoende wetenschappelijke gegevens zijn over de methode. Vooral over de veiligheid is nog veel onduidelijk. Het composteren vindt plaats in een zuurstofrijke omgeving, waardoor mogelijk aanwezige pathogenen (ziektekiemen) zich kunnen vermeerderen en door de lucht kunnen verspreiden. Ook is onduidelijk in hoeverre er voor mensen relevante pathogenen en andere schadelijke stoffen aanwezig zijn in de menselijke reststoffen die overblijven. Omdat er onvoldoende gegevens zijn om de omvang van dit soort risico's te bepalen kan de veiligheid van de methode niet worden gegarandeerd.

Ook over de duurzaamheid van humaan composteren zijn onvoldoende gegevens. Volgens het beoordelingskader moet een nieuwe methode duurzamer zijn dan begraven of cremen. De duurzaamheid van humaan composteren is echter moeilijk te schatten, onder andere vanwege het ontbreken van een processtandaard en onduidelijkheid over de bestemming van de menselijke reststoffen.

Humaan composteren voldoet naar inschatting van de commissie wel aan de voorwaarden rondom waardigheid. De menselijke reststoffen zouden

vanuit dit oogpunt kunnen worden bestemd op een manier die vergelijkbaar is als bij begraven of cremen.

Eerder advies over alkalische hydrolyse blijft gelden

Bij alkalische hydrolyse (ook wel: resomeren) wordt het lichaam van een overledene opgelost in een verwarmde vloeistof.

De Gezondheidsraad concludeerde in 2020 dat alkalische hydrolyse aan de voorwaarden van het beoordelingskader voldoet. Sindsdien zijn zorgen ontstaan over de milieu-impact van de methode, vooral over de mogelijke afvoer van het effluent (de reststof) via het riool naar een rioolwater-zuiveringsinstallatie en het oppervlaktewater. De commissie ziet op basis van nieuwe gegevens echter geen reden om het eerdere advies aan te passen. Wel adviseert de commissie verder onderzoek te doen naar andere afvoerroutes.

Wetenschappelijk onderzoek en processtandaard nodig

Om de toelaatbaarheid van humaan composteren en andere nieuwe technieken in de toekomst goed te kunnen beoordelen zijn gegevens uit onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek nodig. Op dit moment bestaat er discussie of de wet op de lijkbezorging wetenschappelijk onderzoek naar nieuwe vormen van lijkbezorging toestaat. De commissie beveelt aan om de wet zodanig aan te passen dat het duidelijk is dat in Nederland wetenschappelijk onderzoek naar nieuwe vormen van lijkbezorging mogelijk is. Ook is nodig dat aanbieders van nieuwe technieken een

processtandaard ontwikkelen die meer inzicht geeft in mogelijke veiligheids- en (milieu)gezondheidsrisico's en de omgang daarmee. Ook benadrukt de commissie dat er bij het beoordelen van de toelaatbaarheid van een nieuwe vorm van lijkbezorging aandacht moet zijn voor zowel de onderliggende techniek als voor de menselijke reststoffen die hierbij ontstaan.

U kunt het hele advies downloaden van [gezondheidsraad.nl](https://www.gezondheidsraad.nl)

Deze publicatie kan als volgt worden aangehaald:

Gezondheidsraad. Toelaatbaarheid humaan composteren en alkalische hydrolyse.
Den Haag: Gezondheidsraad 2025; publicatienr. 2025/15.

Den Haag, 2 oktober 2025. Auteursrecht voorbehouden.